

Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών 3385/1988,

Πηγή: Δ.Ε.Ν. 45/89 σελ. 799

Περίληψη: Μεταρρύθμιση τελεσιδικού ή ανεκκλήτου αποφάσεως που καταδικάζει σε καταβολή περιοδικών παροχών εξ εργατικού ατυχήματος. - Ουσιώδη μεταβολή των συνθηκών δικαιολογούσα την μεταρρύθμιση συνιστά η ουσιώδης άνοδος του τιμαρίθμου και η σημαντική αύξησης των αποδοχών του παθόντος.

Απόφαση Δικαστηρίου

Πρωτοδικής: ΕΡΩΤ. ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΥ

Δικηγόροι: Χρ. Αποστόλου, Ζ. Φραγκούλιας

Από τη διάταξη του άρθρου 334 Κ.Πολ.Δ. ορίζεται: "1. Κάθε διάδικος έχει δικαίωμα να ζητήσει να μεταρρυθμισθεί τελεσιδική ή ανέκκλητη απόφαση, που καταδικάζει σε καταβολή περιοδικών παροχών, οι οποίες οφείλονται κατά το νόμο από οποιαδήποτε αιτία και γίνονται απαιτητές στο μέλλον, αν μεσολάβησε ουσιαστική μεταβολή των συνθηκών επάνω στις οποίες βασίσθηκε η απόφαση της καταδίκης... 2. Μεταβολή των συνθηκών θεωρείται και η ουσιώδης μετά την απόφαση αύξομείωση του τιμαρίθμου ζωής... 3... 4... 5... Η μεταρρύθμιση μπορεί να ζητηθεί και να απαγγελθεί μόνο για το χρόνο μετά την έγερση της αγωγής". Η παραπάνω διάταξη αποτελεί νομοθετικά ρυθμισμένη περίπτωση διασπάσεως του δεδικοσμένου. Βέβαια αντικείμενο του δεδικοσμένου αποτελεί συγκεκριμένη έννομη σχέση η οποία, όπως και κάθε κοινωνικό φαινόμενο, έχει ορισμένη χρονική αναφορά και υπόκειται σε εξέλιξη. Περιεχόμενο του δεδικοσμένου είναι η δεσμευτική κρίση για την υπόσταση και την έκταση της έννομης σχέσεως σε δεδομένο χρονικό σημείο. Αν όμως μετά την τελεσιδική διάγνωση της έννομης σχέσεως που αφορά την καταβολή περιοδικών παροχών που οφείλονται δυνάμει του νόμου από οποιαδήποτε αιτία (όπως π.χ. ΑΚ 928, 930 παράγρ. 1) και καθίστανται απαιτητές στο μέλλον, επήλθε ουσιώδης μεταβολή των συνθηκών αυτών, επιτρέπεται νέα δικαστική διάγνωση που αφορά την ύπαρξη, το ύψος και τη διάρκεια των περιοδικών αυτών παροχών (βλ. συγκεντρωμένη νομολογία στους Κωστάκο-Νικολόπουλο, Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας Τομ. Α' (1984) κάτω από το άρθρο 334, Κεραμέα Αστικό Δικονομικό Δίκαιο, Γενικό Μέρος 1986 αρ. 122 σελ. 315, Μπέη Ερμηνεία Κ.Πολ.Δικ. άρθρο 334, Ράμμου, Εγχειρίδιο αστικού δικονομικού δικαίου Τόμ. Α' (1978), Εφ. Αθ. 8430/86 Ελλ. Δικ. 28.1097, Εφ. Θεσ. 2239/87 Αρμ. Α1987 σελ. 859).

Στην προκειμένη περίπτωση αποδεικνύονται τα εξής: Με την 1432/85 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου που κατέστη τελεσιδική με την με αριθμό 3227/86 απόφαση του Εφετείου Αθηνών κρίθηκε με δύναμη δεδικοσμένου ο θάνατος του υιού των εναγόντων που συνέβη στις 23.12.82 κατά την εκτέλεση της εργασίας του σαν υπαρχιεργάτη στο Μηχανοστάσιο του εναγομένου στον Πειραιά, οι συνθήκες με τις οποίες έγινε αυτός, η υπαιτιότητα των οργάνων που είχε προστήσει ο εναγόμενος. Επίσης κρίθηκε ότι ο υιός των εναγόντων αν εξακολουθούσε να ζει, θα εργαζόταν στον εναγόμενο οργανισμό και από 1.1.83 θα έπαιρνε βασικό μισθό με χρονοεπίδομα, διορθωτικό ποσό και ΑΤΑ μετά την αφαίρεση των νομίμων κρατήσεων, περί τις 37.000 δραχμές το μήνα, συν 5.000 δραχμές τις οποίες κατά μέσο όρο σταθερά κέρδιζε από τις υπερωρίες του ΟΣΕ, συν 7.000 δραχμές για αναλογία δώρων, επί πλέον δε και δραχμές 15.000 κατά μέσο όρο που κέρδιζε το μήνα από το επάγγελμα του υδραυλικού που ασκούσε κατά τις ελεύθερες ώρες του. Από το Μάιο του 1985 οι απολαβές του από τις άνω αιτίες θα ανέρχονταν συνολικά σε 75.000 δραχμές και επιδίκασε στους ενάγοντες για απώλεια διατροφής 10.000 δραχμές στον καθένα το μήνα για το από 1.1.83 μέχρι 31.12.2000 χρονικό διάστημα. Παραπέρα αποδείχθηκε ότι από το χρόνο δημοσιεύσεως της 3227/86 αποφάσεως του Εφετείου Αθηνών που έλαβε χώρα στις 8.4.86 και μέχρι του χρόνου της ασκήσεως της αγωγής που επιδόθηκε στον εναγόμενο στις 3.6.88 αυξήθηκε σημαντικά ο τιμαρίθμος ζωής κατά τα επίσημα στατιστικά δεδομένα, γεγονός άλλωστε τόσο γνωστό στο Δικαστήριο ώστε να μην υπάρχει εύλογη αμφιβολία ότι είναι αληθινό (άρθρο 336 § 1 Κ.Πολ.Δ.). Συγκεκριμένα ο γενικός δείκτης τιμών καταναλωτή αυξήθηκε κατά τα έτη 1986-1987 κατά 32,6%. Αποτέλεσμα της αυξήσεως αυτής υπήρξε η ανατίμηση όλων των προς το ζην αναγκαίων στοιχείων, τα οποία συνιστούν την ανάλογη διατροφή, δηλαδή των ειδών διατροφής, ενδύσεως, οικήσεως, θερμάνσεως, φωτισμού, περιθάλψεως κλπ. Επίσης αποδείχθηκε ότι οι μηνιαίες καθαρές αποδοχές του υιού των εναγόντων θα είχαν αυξηθεί σημαντικά κατά το χρόνο της επιδόσεως της αγωγής. Συγκεκριμένα θα ελάμβανε 43.743 δραχμές Β.Μ., συν 3.225 δραχμές επίδομα ανθυγιεινής εργασίας 10%, συν 3.225 δραχμές επίδομα επικίνδυνης εργασίας συν 29.047 δραχμές ΑΤΑ δηλαδή συνολικά 79.240 δραχμές και μετά την αφαίρεση των κρατήσεων 72.266 δραχμές το μήνα, συν 12.000 δρχ. για αναλογία δώρων εορτών και επιδομάτων αδείας. Επί πλέον θα κέρδιζε και δραχμές 20.000 κατά μέσο όρο το μήνα από το επάγγελμα του υδραυλικού που ασκούσε κατά τις ελεύθερες ώρες του. Δηλαδή συνολικά θα κέρδιζε 104.266 δραχμές. Εξ άλλου οι γονείς του διαθέτουν μικρή κτηματική περιουσία στο

Παλαιοχώριο Φθιώτιδος, η οποία δεν είναι ικανή για την επιβίωσή τους, αλλά και αδυνατούν να εργασθούν αφού ο Ευ. Γ. πάσχει από παραμορφωτική αρθρίτιδα, αγχώδη αντιδραστική νεύρωση και γαστρίτιδα, η δε Ελ. Γ. έχει ήδη υπερβεί το 64ο έτος της ηλικίας της. Συνεπώς εν όψει των παραπάνω, αφού ληφθεί υπ' όψη και η κοινωνική θέση των εναγόντων ως αγροτών, πρέπει να καθορισθεί ως αποζημίωση 15.000 δραχμές το μήνα στον καθένα από αυτούς, για την ανάλογη διατροφή τους, που στερήθηκαν από το θάνατο του τέκνου τους, το οποίο αν ζούσε θα τους βοηθούσε με αυτό το ποσό κάθε μήνα, ενώ τα υπόλοιπα θα τα διέθετε για τον εαυτό του.